

Egy krajczáros.

Egész évre hetenként:	
10 db	3 frt 60
60	16 - 80
100	33 - 60

TRÉÁSKÉPES Herkó Páter

Egy hónapra hetenként:	
50 db	1 frt 40
100	2 - 80
200	5 - 60

Szerkesztőség és kiadóivatai:
Budapest, VIII., József-körút 49.

Megjelenik minden vasárnap.

Feljelző szerkesztő:
MARKOS GYULA.

Ez is jubileum, a vármegyék 900 éves jubileuma:

hajdan

és most.

Hajdan törökverő.

Ma pedig pártkasszakedvelő.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Gyönyörű idők.

Merénylet itt, merénylet ott . . .
Minden bokorban rém, iszony.
Pisztoly, gyilok, tör, bomba hull . . .
Kedves e létező viszony!

Gúny tárgya: hit, erkölcs s nemes
Magasba vivő ideál.
Törvény, tekintély, jogi rend
Már menhelyet alig talál.

A földtekénkre nem soká
Rettentő vérözön borul.
Vad, nyers erők, elvtelen
Irány uralg ma botorul.

Az Isten — már csak fogalom ;
Dajkák körében a helye.
A gimnázista feje már
«Szabad eszméssel» van tele.

A lélek? . . . Volt. Letűnt a bús
Koromsötét idők szaka.
Oh, más ragyog ma! — Maximok,
Armstrongok, Kruppok . . . csillaga.

Mert — béke van! Így hirdeti
Hármas szövetségünk e tant.
A «felső tizezer» mosolyg;
— Nyögjön a pór, szegény . . . alant!

Egyenlőség! Testvériség!
Ah, fedd, takard el arcodat!
Ha nincs keresztény irgalom:
Minden suhanc már fojtogat.

Ha a kereszt nem tündököl:
Villogni fog a tör, a kés.
Kiben nincs hit: «egy körteért
Embert gyilkolni az ma kész!»*

Bonbon.

* I. Napoleon szokta mondani Szent-Ilonaszigetén.

A korona átka.

(Bécsben.)

Irma: Miért sírsz?

Biri: Ah, képzeld, azt álmondtam, hogy boldogult férjem adott 20 krt a vasutra, 14 krt bélyegre, hogy vegyem föl fizetését, 30 frt hapidiját.

Irma: No . . . és?

Biri: Ilyen szép számok: 20, 14, 30.

Irma: Megtetted?

Biri: Igen.

Irma: És nem jött ki?

Biri: De igen.

Irma: Hát akkor miért sírsz?

Biri: Mert nem forintban, hanem koronában jött ki:
40, 28, 60.

TANI TANI

kántram uram naplójegyzetei.

A magyar kereszténység 900 éves ünnepén összekulcsolt kezekkel adok hálát én is Magyarok Nagyasszonyának, hogy szent István följánlta országát és nemzetét az ő istenanyai oltalmában oly kegyesen és bőségesen részesítette.

Ha uradalmaim volnának, mint a hogyan nincsenek, ezen ritka szent kegy hálás viszonzásául száz új iskolát alapítanék. És pedig az ország minden nemzetiség lakta vidékein.

Hadd juthatnának azok is közelebről a nemzet lüktető szívéhez, hadd ölelhetnők őket is teljes szeretettel a magyar Géniusz keblére.

Bárha igaz, hogy a románok nagyra vannak vele, hogy ők nem is 900, hanem 1900 év óta keresztények, de viszont igaz ám az is, hogy ott is hagyta ám őket szent Pál valamikor a kapufélfánál, mert első nap ellopta valaki náluk az ő pipáját, sőt kilopta a tizparancsolatból a hatodikát is.

Nagy különbség van tehát közöttünk mégis, mert minket bizony szent Pál nemcsak ott nem hagyott, de maga a boldogságos Szűzanya maga vett pártfogásába. Ami különben látszik is rajtunk.

Mert bizony, sokszor még a porszemnél is jobban szét-szórt volna bennünket a vihar.

Hogy tehát román testvéreink is a jövőben a szent Szűz magyar protekciója révén közelebb férhessenek hozzánk, erre a célra alapítanám én azt a száz új iskolát.

Az esztergomi fényes ünnepségek igazán méltók voltak a hazafias Primás magas szárnyalású lelkéhez. Együtt volt minden: Isten, király, haza.

A szent István ünnepén azonban teljesen igazat adok a derék Herkó Péternek, hogy bizony csak akkor lenne igazán megkoronázva az ünnep, ha maga a korona is megjelent volna ott.

Hogy is szól csak az az édes bús nótája a «Katholikus Örtüzek» IV-ik kötetének?

Magyarok Istene! védj, óvd meg nemzeted,
Megpróbált napjaim kísérje őrszemed.
Meg fogsz te áldani sok millió kebelt,
Kí téged áldd, szeret s többé sohse hagy el.

FRÁTER VERIDIKUSZ

köppentyüs röppentyüi.

Az anarchisták olyanok, mint a bolondgombák: nem vetik őket s mégis támadnak.

De olyanok is, mint az ecetágy: megvetik.

*

Bebel-Liebkhnecht eszméi többnyire olyanok, mint homi nyersterményeink: kivihetetlenek.

*

Sok fővárosi éjjeli boltőr álma olyan, mint a csendes Óceán: mély.

*

A mai társadalmi rend — fájdalom — olyan, mint az ideálja után epedő szerelmes: bomlik.

*

A kínai mennyei birodalom olyan, mint Zeppelin gróf leghegyője: nem kormányozható.

*

A börzeánerek úgy vannak a rájuk rótt «sulyos» tőzsdeadóval, mint a náthás emberek a virág illatával: nem igen érzik.

Miért?

— Miért halnak inkább télen az emberek s miért nem nyáron?

— Miért-e? Hát azt hiszem azért, mert télen jobban érnek rá.

Mond valamit.

— Mondja csak, sógor, mér bukott meg az néppárt Tapolcán?

— Mert az elbizakodás már régen ott ült a polcán.

Szent István szózata.

(Harmadszor is.)

Kóser «Egyenlőség»:

Dicsőséges Szent István! Hogy e szép hazát te ezer évig föntartottad — áldanak érte téged a zsidó hitű magyarok is.

Szent István: Nem, fiaim! Ti nem vagytok magyarok! Mert csak aki keresztény, az magyar; ki nem keresztény, nem is magyar a.

VÉGZETES SAJTÓLIBÁK.

Amit ma megehetsz, ne halászd holnapra.

Esztergom varásában az ezeréhes ünnep pompásan siketült.

Wlassics miniszter gyöngyöző poharát magas köptü szárnyalással a jeles kanári tarra üritette.

A mai nap folyamán a Vigadó felette sok tátogatónak örvendett.

Perczel miniszter a nemzetnek alkotmányos fogait kimutatta.

Nálunk a meggyőződés szabadsága mindég is nagy Bécsben állott.

Pompásan fest.

— Ne tessék tartani semmitől, megfogom oltalmazni. Főleg mivel olyan pompásan fest.

— De hiszen a főerdész ur még nem is látta rajzaimat.

— Ej mit, hiszen nem is a rajzok festenek jól, hanem a — kisasszony maga.

Csodás kúra.

Ella : Menj Marienbadba.

Bella : Miért?

Ella : Tavaly 63 kilóval könnyebb lettem ott.

Bella : Lehetetlen.

Ella : Hát tudod, férjhez adtam a leányomat.

Elmés válasz.

— Oly nagy utra indulsz, more? Hát aztán mit viszel az utra magaddal?

— Mit? Hát két ügyes kezet. Majd ragad azokhoz valami.